

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15T/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821010187
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7821010187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Miroslav Majerník na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.08.2021 v Rožňave, takto

rozhodol:

Obžalovaný S.. F. Š., J.. XX.XX.XXXX I. V., Y. G. H. XXX

uznáva sa za vinného, že

v presne nezistenom čase, v druhej polovici mesiaca august 2020 v Kobeliarove, okres Rožňava, v dome č. 109, po predchádzajúcej vzájomnej dohode najmenej jedenkrát vykonal pohlavný styk s maloletou D.K., nar. v októbri 2005 v dôsledku čoho táto otehotnela, pričom vedel, že maloletá ešte nedovršila 15-ty rok svojho veku,

teda

vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov,

čím spáchal

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona

za to mu ukladá:

Podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2,3 Trestného zákona (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona), § 39 odsek 1 Trestného zákona, § 118 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desiatich) dní.

Podľa § 117 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vykoná v ústave na výkon trestu pre mladistvých.

odôvodnenie:

Obžalovaný mladistvý F. Š. na hlavnom pojednávaní pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Súd položil obžalovanému nasledovné otázky a to či rozumel, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Obžalovaný na všetky vyššie uvedené otázky odpovedal kladne.

Súd prijal jeho vyhlásenie, keďže bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní (výpoveďami svedkov, znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi), ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a súhlasným stanoviskom prokurátora a poškodenej.

Pri zisťovaní osobných, rodinných, majetkových a zárobkových pomerov obžalovaný uviedol, že momentálne pracuje na stavbe v Bratislave, ako pomocník s mesačným príjmom 600,- EUR. Má dve deti s Dianou H., Igora a Tobiasa, jeden má rok aj dva mesiace, druhý štyri mesiace.

Dokazovanie bolo na hlavnom pojednávaní vykonané listinnými dôkazmi v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o treste.

Podľa správy U'PSVaR mladistvý pochádza z mimomanželského vzťahu a býva v spoločnej domácnosti s rodičmi a súrodencami. Z dôvodu nerešpektovania pokynov svojich rodičov a zámerne odmietanie navštevovať školské zariadenie bol mladistvý umiestnený do Centra pre deti a rodiny DRaK Prešov, aby si osvojil potrebné návyky, predišlo sa tým záhaľčivému spôsobu života a aby mal pravidelnú školskú dochádzku. Od roku 2016 je z dôvodu záškoláctva vedený v registri sociálnej kurately.

Podľa správy z Centra pre deti a rodinu DRaK je mladistvý hodnotený kladne. Počas jeho pobytu v zariadení sa správal úctivo voči zamestnancom, rešpektoval authority, pokyny a bol nápomocný na chode samostatne usporiadanej skupiny. Aktívne pristúpil k hľadaniu brigády, aby si zlepšil finančnú situáciu. Na skupine má iniciatívu vhodne usmerňovať mladších členov. Pravidelne denne kontaktoval priateľku a matku svojho syna a zasielal jej peniaze.

Podľa správy z Centra pre deti a rodinu sv. Nikolaja vyplýva, že od novembra 2020 je maloletá Diana H. spolu s deťmi umiestnená v tomto zariadení. S obžalovaným je v pravidelnom kontakte, ktorý jej počas polroka dvakrát poslal peňažnú hotovosť a taktiež prejavuje záujem ju a deti navštíviť.

Podľa charakteristiky Základnej školy v Nižnej Slanej bola dochádzka obžalovaného od septembra 2019 sporadická. Z dôvodu žiadnej domácej prípravy na vyučovanie a nedochádzania do školy dosahoval veľmi slabé vyučovacie výsledky. Nerešpektoval autoritu učiteľa a ani zaužívané pravidlá. Zo strany rodičov bola obžalovanému venovaná minimálna až nulová starostlivosť.

Z obce Kobeliarovo obžalovaný nie je bližšie charakterizovaný.

Obžalovaný nemá záznam v registri priestupkov.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ raz súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/34/2020 zo dňa 29.05.2020 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Pri úvahách, aký druh a výmeru trestu by spravodlivo zohľadnil konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osoby, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a pritažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery.

U obžalovaného je súd toho názoru, že je možné po zistení podmienok uvedených v ustanovení ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. využiť ustanovenie § 118 ods. 1 Tr. por. a uložiť obžalovanému trest aj

pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby určenej pre zločin sexuálneho zneužívania bez obmedzení uvedených v ustanovení v § 39 ods. 3 Tr. zák.

Podľa § 39 ods.1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pocíťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.). Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Tr. zák. len za predpokladu, že použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Za nevyhnutné k aplikácii vyššie uvedených zákonných ustanovení na mimoriadne zníženie trestu ma súd potrebné uviesť, že je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré trestný zákon kvalifikuje ako určitý trestný čin. Súd však zvyrazňuje, že v komunite v ktorej obžalovaný vyrastal je toto konanie plne rešpektované. Na tomto mieste je potrebné poukázať aj na výchovu a starostlivosť o mladistvého, kde podľa správy školy zo strany rodičov bola obžalovanému venovaná minimálna až nulová starostlivosť. Uvedené obžalovaného nezbavuje trestnej zodpovednosti, ale je nutné zvýrazniť postoj obžalovaného, ktorý „následok“ spôsobený svojím konaním nezľahčuje, práve naopak prejavuje zrejmy záujem na starostlivosti o svoje dve maloleté deti. Obžalovaný nielen pravidelne kontaktuje svoju družku, ale aj napriek mladému veku vykonáva zárobkovú činnosť, z výsledku ktorej zasiela finančné prostriedky do zariadenia, kde sa družka s deťmi nachádza. Správanie obžalovaného deklaruje záujem o starostlivosť o dve maloleté deti. Na tomto mieste súd poukazuje na zásadu ukladania trestov nachádzajúcu v § 34 ods. 3 Tr. zák. (trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby). Vo svetle vyššie uvedeného by uloženie trestu v dlhšom trvaní, ako bol uložený rozsudkom v predmetnej trestnej veci (10 dní) by pre rodinu obžalovaného mohlo znamenať fatálne následky, a to nielen z hľadiska ekonomického, ale aj sociálneho, keďže z prejavu obžalovaného dospel súd k záveru, že tento má ambíciu spoločnej budúcnosti s družkou a deťmi. Obžalovaný pri dnešnej situácii na trhu práce sa tejto nevyhýba, ale má výrazne pozitívny záujem o prácu. Súd má aj v tomto prípade záujem na zachovaní tradičnej rodiny, a to nie len s prihliadnutím na finančnú závislosť družky a detí na obžalovaného.

Rovnako súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na prevahu poľahčujúcich okolností, kedy bola zistená poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l/ Tr. zák. a to, že obžalovaný sa k trestnému činu priznal a tento oľutoval. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, nakoľko vzhľadom k povahe predchádzajúceho odsúdenia, na toto ako na priťažujúcu okolnosť neprihliadal. Zároveň súd dospel k presvedčeniu, že obžalovaný sa zo svojho proti-spoločenského excesu „spamätal“ a ako naznačuje jeho záujem o prácu možno predpokladať, že obžalovaný začal viesť riadny život sporiadaného a slušného človeka. Vyššie uvedené skutočnosti sú v súhrne takými okolnosťami prípadu, ktoré oprávňujú úvahy súdu o aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., a to aj z toho dôvodu, že súd je presvedčený, že na prevýchovu obžalovaného a na ochranu spoločnosti bude v tomto prípade postačovať aj trest kratšieho trvania. Podľa názoru súdu by bolo uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v základnej trestnej sadzbe (po znížení aplikáciou § 117 Tr. zák. 18 mesiacov) neprimerane prísne. Súd má za to, že trest v uloženej výmere 10 dní je primeraný povahe a závažnosti spáchaného trestného činu, bude viesť mladistvého k začleneniu do rodinného a sociálneho života, aby to predchádzalo páchaniu trestných činov. Uloženie

trestu v inej výmere by podľa názoru súdu bolo v rozpore požiadavkou na uloženie trestu vymedzenou v § 97 ods. 3 Tr. zák.

Na margo prokurátorom a obhajkyňou navrhovaného podmiennečného odkladu výkonu trestu, uvedené nebolo možné, nakoľko nebolo zistené splnenie podmienok uvedených v § 49, keďže obžalovaný sa prejednávaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Keďže obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody spojený s výkonom trestu súd aplikujúc ustanovenie §117 ods. 4 Tr. zák. rozhodol, že trestu odňatia slobody sa vykoná v ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá požiadavkám individuálnej aj generálnej prevencie a mal by dostatočne zabezpečiť nepáchanie obdobnej trestnej činnosti obžalovaného v budúcnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.